Utorak, 10.03.2020.g.

Noć je, 2.47 minuta... Izgleda da imam neku prehladu, svašta-nešto, i

nisam mogao spavati. Izmjerio sam si temperaturu, popio vodu sa

limunom i medom i sjeo na trosjed...

Možda imam i koronavirus, mislio sam si. Sve simptome imam ...

Pa što ako ga imam! Što se može dogoditi!? Mogu umrijeti! Jaka stvar, pa

tome se i radujem, da jednog dana dođem svojem ljubljenom

Gospodinu... Samo, da ta moja zemaljska smrt i trenuci kada će se to

dogoditi, budu po volji i planu mojeg dragog Gospodina Isusa.

Toga se jedino bojim! Da ne izvršim volju Gospodinovu za moj život...

Onda mi je ponovno u srce došla ona tuga koja mi se provlači kroz srce

već nekoliko dana... A onda se kroz nekoliko minuta ta tuga pretvorila i

pretvara se u prkos.

Sjetio sam se da mi je jučer u srce došla priča o koronavirusu i maloj Li,

desetogodišnjoj kineskinji.

Kada sam malo prije po tko zna koji puta pročitao tu priču, plakao sam,

ridao sam ...

Evo, dalje ću vam je ispričati i napisati kako sam je doživio ovih zadnjih

dana.

Naime, to je priča o jednom "virusu", "koronavirusu" oni dana, prije nekih

70-tak godina.

Priča s tim "koronavirusom" isto se događala u Kini.

Naime, tadašnjom Kinom, prije 70-tak godina, vladao je teški, za ona

vremena, neizlječivi "koronavirus", protiv kojeg je tada vrlo teško bilo naći

lijek.

Zbog tadašnjeg "koronavirusa", ljudi su umirali svakodnevno, na tisuće i

tisuće. Ovaj sadašnji koronavirus nije ništa prem tadašnjem korona

virusu. Od ovoga je umrlo ili će umrijeti nekoliko tisuća ljudi...

Od onog "koronavirusa" umrlo je na desetke milijuna ljudi.

Taj strašni "koronavirus, koji je tada vladao Kinom i svijetom, ljudi su

nazvali – komunizam.

Kao i danas, i tada je taj "koronavirus", za glavnog neprijatelja imao

Crkvu i ŽIVOG GOSPODINA ISUSA.

Ali, jedna mala djevojčica, desetogodišnja Li, nije se bojala toga

"koronavirusa". Njoj je njezin ŽIVI PRIJATELJ, GOSPODIN ISUS, koji se

nalazio u POSVEĆENOM KRUHU, HOSTIJI, bio važniji od ovo zemaljskog

života.

I nikako ga nije mogla dirati i uzimati svojim prstima i rukama. Samo

ustima...

Na kraju, zbog te svoje vjere i hrabrosti, od koje nije htjela odustati ni po

cijenu smrti, tadašnji "koronavirus" ju je ubio...

No, njezina smrt nije bila uzaludna. Njezin DRAGI PRIJATELJ, GOSPODIN

ISUS, kojeg je svakodnevno spašavala, ŽIVOG, u razbacanim

POSVEĆENIM HOSTIJAMA po podu crkve, gdje ga je bacio strašni

"koronavirus, preko nje je spasio i obrati na milijuna duša.

Tako to čini ŽIVI GOSPODIN ISUS, ako vjerujemo da je ON ŽIV U

POSVEĆENOJ HOSTIJI, NJEGOVO TIJELO I KRV.

Evo priče o strašnom "koronavirusu" i maloj Li, jer te priča je i danas

aktualna ...

"MALA LI

Kad je 1979.g. Bog pozvao sebi svog slugu Fultona Sheena,

milijuni su Amerikanaca oplakivaliÂÂ njegovu smrt. Osjećali su se

napušteni kao siročad. Godinama je koristio sva moguća

sredstva kako bi preko medija došao do srca ljudi koje je

fascinirala njegova riječ.

Obdaren rijetkom karizmom, bio je mješavina prirodne

elokventnosti i snage Duha Svetoga. Preko njegovog svjedočenja

ljudi su spoznavali da je Bog živ, veličanstven i poželjan.

Nadbiskup Sheen sjajio je takvim sjajem da su se TV kanali borili

za njega, znajući da će njegove emisije nadmašiti sve rekorde

gledanosti. Njegova popularna emisija "ŽIVOT JE VRIJEDAN

ŽIVLJENJA" svakoga bi tjedna privlačila oko 30 milijuna

gledatelja.

Taj veliki nadbiskup, majstor evangelizacije, imao je tajnu. Poput

svih istinskih velikih Božjih ljudi, Fulton je u skrovitosti njegovao

ono što je slučajno otkrio ranije u životu. Dotaknuo ga je

događaj preko kojeg se na njega izlilo obilje milosti i usmjerilo

ga na put s kojega nije htio skrenuti ni za što na svijetu. Da

bismo razumjeli to njegovo iskustvo, moramo se premjestiti u

Kinu, u pedesete godine prošlog stoljeća, kad se komunizam

svom snagom okomio na stari režim…

SIĆUŠNI DJEČJI KORACI

U župnoj školi djeca su marljivo recitirala svoje molitve. Sestra

Eufrazija bila je zadovoljna, jer su prije dva mjeseca mnoga

djeca primila svetu pričest. U dubini svojih malih srdaca, shvatili

su je jako ozbiljno.

Nasmijala se desetogodišnjoj djevojčici Li koja ju je upitala:

"ZAŠTO NAS ISUS NIJE NAUČIO DA KAŽEMO: 'Daj nam rižu našu

svagdašnju?"

Na ovo pitanje je bilo jako teško odgovoriti, jer su ta djeca rižu

jela ujutro, u podne i navečer.

"Pa, to je zato što 'kruh' znači 'euharistija', odgovorila je sestra

Eufrazija, čije srce je zračilo puno sjajnije nego njezina teologija.

"Ti moliš dobrog Isusa za svakodnevnu pričest. Točno je da tvoje

tijelo treba rižu. I tvojoj duši, koja je mnogo vrednija od tvojeg

tijela, potreban je kruh. To je KRUH ŽIVOTA!"

U svibnju 1953. godine, kad je Li primila prvu svetu pričest, u svom je srcu zamolila Isusa: "Uvijek mi daj taj svakodnevni kruh tako da moja duša uzmogne živjeti i biti zdrava!"

Od tada je Li svakodnevno primala svetu pričest. Ona je poprilično bila svjesna činjenice da je "zločesti ljudi" (bezbožni komunisti) mogu u bilo koje vrijeme spriječiti da prima Krista. Zato je žarko molila da se to nikada ne dogodi.

Nikada neće zaboraviti dan kad su policajci po ulasku u učionicu zavrištali prema djeci: "Predajte sve svoje idole - isti čas!" Li je

jako dobro shvaćala što to znači. Zastrašena, djeca su predala

svoje pobožne, rukom brižljivo obojane sličice Isusa, Marije i

svetaca. Potom je u izljevu bijesa, kapetan snažnim potezom

potegnuo raspelo sa zida, bacio ga na pod i gazio vičući: "Nova

Kina neće tolerirati te nakaradne predmete praznovjerja!"

Mala Li, koja je jako voljela sličicu Dobrog Pastira, pokušala ju je

sakriti u svoju bluzu. Bila je to posebna sličica koju je dobila na

dar kao uspomenu na svoju prvu svetu pričest. No, glasan šamar

srušio ju je na pod. Kapetan je pozvao oca male Li, a prije toga

ga je ponizio svezavši ga užetom.

Toga dan policija je pročešljala cijelo selo. Sve stanovnike koje su pronašli, nagurali su u omalenu crkvu. Kapetan je i dalje izvikivao pogrdnim riječima neku novu vrst "propovijedi" ismijavajući misionare kao "agente američkog imperijalizma." Potom je gromoglasno naredio vojnicima da pucaju u tabernakul. Istog je časa cijela zajednica zaustavila dah i pojačala intenzitet svojih molitava.

Kapetan se okrenuo mnoštvu i zavikao: "Da vidim kako se vaš Krist može sam obraniti – evo što ja mislim o vašoj "STVARNOJ PRISUTNOSTI" - vatikanskom triku za eksploatiranje ljudi!"

Izrekavši to, zgrabio je ciborij i bacio sve hostije na popločani

pod. Zaprepašteni vjernici klonili su se njegov pogleda, gušili su

svoje krikove. Mala Li sledila se od užasa.

"O, ne, pogledajte što se dogodilo Kruhu!" Njezino bezazleno i

pravedno srce krvarilo je za hostijama koje su sve rasule po

podu. "Hoće li itko pomoći Isusu?" pitala je zaprepaštena.

Kapetan je nastavio s tiradom uvreda, prekidajući svoje

bogohuljenje samo da bi se iz dubine grla cerekao. Li je tiho

plakala.

"A sada svi van!" vrištao je kapetan, "i jao onome tko se usudi

vratiti u ovaj brlog praznovjerja! Taj će meni odgovarati!"

Crkva se brzo ispraznila. Ali, osim anđela koji su uvijek prisutni u

klanjanju Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, tamo je bio

još jedan svjedok, koji nije propustio ni jedan trenutak drame.

Bio je to otac Luka iz Misije stranaca.

Mjesec dana ranije, predvidjevši da će selo biti zauzeto, župljani

su ga sakrili u malu udubinu na koru, odakle je mogao vidjeti

cijelu crkvu. Molio je i jako trpio što nije mogao priteći Isusu u

obranu. Jedna njegova kriva kretnja bila bi dovoljna da svi

župljani, koji su ga sakrili, budu uhićeni zbog izdaje.

"Gospodine, imaj milosti prema Sebi " vapio je u tjeskobi.

"Zaustavi ovo oskrvnuće! Gospodine Isuse, pomogni!"

Uskoro je škripanje prekinulo tešku tišinu u crkvi. Polako i

nježno, otvorila su se vrata. Bila je to mala Li! Mala je Kineskinja

jedva navršila deset godina. Prilazila je oltaru svojim sićušnim

koracima. Otac Luka je zadrhtao. Mogla je svakog trenutka biti

ubijena! U nemogućnosti da s njom komunicira, mogao ju je sam

promatrati i moliti svece na Nebu da čuvaju ovo dijete.

Djevojčica se na trenutak poklonila, baš kao što ju je poučila

sestra Eufrazija. Znala je da mora pripremiti svoje srce prije

nego li primi Isusa. Sklopljeni ruku, šaptala je tajanstvenu

molitvu svom milom Isusu, tako zlostavljanom i napuštenom.

Otac Luka promatrao je kako se spustila na ruke i koljena i kako

je jezikom uzela jednu od hostija. Ostala je na koljenima,

zatvorenih očiju i u sebi se srela sa svojim Nebeskim Prijateljem.

Ocu Luki svaka se sekunda činila kao prava vječnost. Bojao se

najgorega. Kad bi bar mogao razgovarati s njom! No, dijete je

uskoro izašlo isto onako tiho kako je i ušlo, ali gotovo

poskakujući.

Komunistička brigada pretraživala je cijelo selo i okolicu. Ta

vrsta terora često se događala u "Novoj Kini". Seljaci se nisu

usuđivali ni pomaknuti. Skriveni u svojim nastambama od

bambusa, nisu znali što ih čeka u budućnosti i hoće li doživjeti

sutrašnji dan. Pa ipak, svakog se jutra naša mala Li prišuljala

kako bi pronašla ŽIVI KRUH u crkvi. Ponavljajući isti scenarij od

prethodnog dana, svaki put bi jezikom uzela jednu hostiju i

nestala. Oca Luku je malo nerviralo: "Zašto ih ne uzme sve

odjednom?" Znao je točno koliko ima hostija: točno 32!

"Zar ona ne zna da ih može pokupiti nekoliko odjednom!" pitao

se.

Ne, ona to nije znala. Sestra Eufrazija je bila vrlo jasna po tom

pitanju. "Jedna hostija dnevno je dovoljna. I nikada ne dodirujte

hostiju. Mi je primamo na jezik!" djevojčica je savršeno slijedila

upute.

Jednog dana je ostala samo jedna hostija. U svitanje je dijete

požurilo u crkvu, kao i obično, i približilo se oltaru. Kleknula je da

se pomoli vrlo blizu hostije. Otac Luka je morao prigušiti jauk

kad je ugledao vojnika kako stoji na vratima, uperivši pušku

prema djetetu. Začuo se jedan pucanj praćen grohotom. Dijete

se isti čas srušilo. Otac Luka je pomislio da je mrtva, ali ne!

Promatrao ju je kako se bori i puže po podu da bi došla do

hostije. Vidio ju je kako ju uzima jezikom, potom se njezino tijelo

zgrčilo nekoliko puta prije nego li se konačno smirilo.

Mala Li je umrla - ali tek kad je spasila sve hostije!

(priču male kineske djevojčice ispričala je Maria Winovska u knjizi pod

naslovom "The thieves of God" (Božji kradljivac). Budući da je imala

bliske veze s ruskom, poljskom i kineskom obavještajnom službom

tijekom najstrašnijih godina progona, Marija je bila u prilici saznati,

sačuvati i oteti zaboravu dragocjena svjedočenja iz života poljskih svetaca

(oca Alberta, s. Faustine, oca Maximiliana Kolbea)

Nadbiskup Fulton Sheen umro je u 84. Godini života. Svoju tajnu

otkrio je tijekom intervjua na nacionalnoj televiziji dva mjeseca

prije smrti.

"Vaša Ekselencijo," započeo je voditelj, "inspirirali ste milijune

ljudi širom svijeta. A što je s vama? Tko je Vas inspirirao? Je li to

bio papa?"

"To nije bio niti papa, niti kardinal, niti ijedan biskup, čak niti

svećenik, niti časna sestra! Osoba koja me inspirirala bila je

mala, desetogodišnja djevojčica."

I tek tada je nadbiskup Sheen otkrio tajnu i ispripovijedao priču

o maloj Li. Objasnio je kako ga je ljubav tog malog djeteta koju

je iskazala prema Isusu u euharistiji tako impresionirala da je,

od dana kad je čuo tu priču, obećao Gospodinu da će svaki dan

svoga života, sve do svoje smrti, bez obzira kad to bude, provesti

jedan sat u klanjanju pred PRESVETIM SAKRAMENTOM.

Nadbiskup ne samo da je održao to obećanje, nego nikada nije

propuštao popularizirati Isusovu Ljubav u euharistiji. Neumorno

je pozivao sve vjernike da svakodnevno dolaze provoditi svetu

uru pred PRESVETIM SAKRAMENTOM. Za njega nije postojala ni

sjenka sumnje.

Upravo je ta nepoznata, sirota djevojčica iz udaljene, ruralne

Kine bila ona čija je iskra zapalila obilno plodonosan apostolat.

Toga dana je cijela Amerika ispred svojih TV ekrana shvatila da

je milijune srdaca, koje je dotaknuo veliki propovjednik, također

dotaknula i mala Li. To je nevino dijete bilo iza brojnih

obraćenja!

Sa svoja 32 herojska posjeta Isusu prosutom po podu, otvorila je

put nadbiskupu i njegovom vodstvu milijuna ljudi u klanjanju

pred PRESVETIM SAKRAMENTOM. U pozadini pravog procvata

mnogih posvećenja, zavjeta i zvanja, nadahnutim

najpopularnijim američkim prelatom, bila je mala kineska

mučenica i njezino sjedinjenje u krvi s Jaganjcem.

Djevojčica iz udaljene, ruralne Kine bila ona čija je iskra zapalila

obilno plodonosan apostolat ...

''''''''''''''''''''''''''''

Najdraža mala Li, posvećujem ti ovu knjigu, jer ti si moja

najomiljenija junakinja! Ali, moram priznati da u tome imam još

jedan interes. Ti još nisi završila svoj posao!

Pogledaj, na podu više ne leže samo 32 hostije, nego na tisuće i

milijuni!

Svakog dana Isusa ubijaju, ismijavaju, gaze. Broj sekti koje

profaniraju euharistiju sve više raste.

Gotovo u svakoj župi, svake nedjelje, ima katolika koji primaju

svetu pričest, premda žive u teškom grijehu.

O tim grijesima u Bibliji se govori kao o "odvratnostima" koje

ubijaju dušu.

Mala Li, Isusa danas muče kao nikada ranije.

Moramo spomenuti i toliko puno "odabranih" koji su postali tako

zaokupljeni ovozemaljskim stvarima da su zaboravili golemu

ljubav koju Isus ima za njih.

U Francuskoj je toliko tabernakula napušteno da su pokriveni

prašinom.

U Engleskoj, ako netko poželi provesti neko vrijeme ispred

PRESVETOG SAKRAMENTA, prečesto će naići na zaključana vrata

crkve.

U Americi su tabernakuli često protjerani u neki kutak crkve, pa

čak i u sakristiju. Ponekad ne možemo naći ni klecalo, a jao si ga

onom tko se usudi kleknuti za vrijeme prikazanja. Klečanje je

neprihvatljivo i može biti osnova za isključenje iz pojedinih

crkava.

Koliko danas imamo još svetih Eufrazija koje poučavaju

katekizam? Većina djece je loše pripremljena da upozna i ljubi

Isusa. Tako je rijetko čuti roditelje kako otvoreno u obitelji

govore o Isusu kao svom najvećem prijatelju. Naprotiv, oni ga

ignoriraju, pa djeca vjeruju da On stvarno ne postoji i gube se u

ateizmu.

Mogla bih nastaviti, ali ti sigurno s Neba vidiš puno bolje nego ja.

Ti još nisi završila, mala Li! Prava je istina da si ti sa svojim

mučeništvom u Kini tek započela svoje poslanje! Dođi i pomogni

nam.

Kao što si stajala uz nadbiskupa Sheena, dođi i stani uz svakog

današnjeg svećenika, svakog biskupa, svakog ređenika, uz

svakog kršćanina.

Otkrij nam skriveno Dijete, tvog velikog prijatelja!

Prenesi nam svoju iskrenu ljubav za Isusa, tu radikalnu i nježnu

ljubav svog nevinog srca.

Međugorje, na blagdan Gospe Fatimske, 13. Svibnja 2006.

godine"